

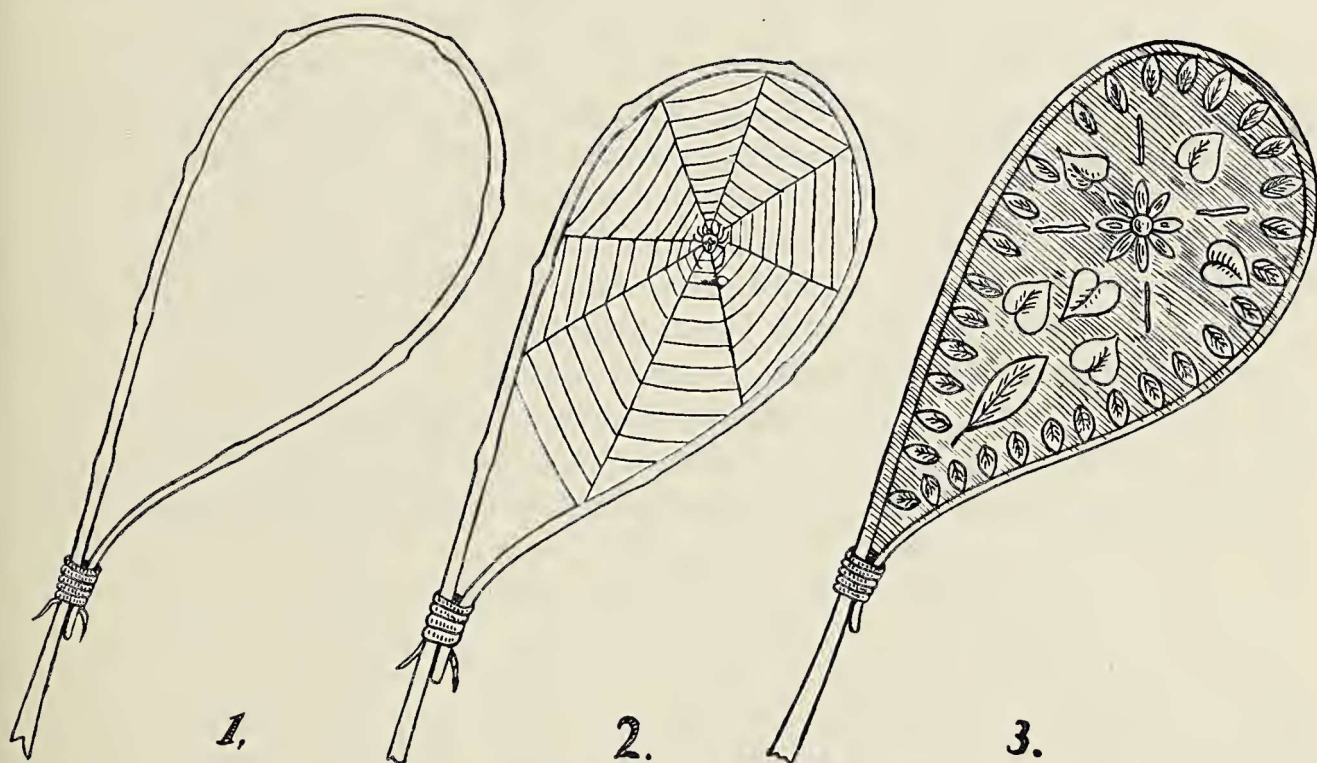
Een mooie variant van het kinderspel met spinnen

door

D. MAC GILLAVRY

In Ent. Ber. 12 (279) : 205, 1 Jan. 1948, maakt J. WILCKE een tot dan onbekend kinderspel met spinnewebben bekend uit Haarlem. Geheel onverwacht brengt G. BANK Jr een mooie variant van dit spel van de overkant van het Y. Op mijn beurt breng ik hetgeen hij mij schrijft onder de aandacht van mijn mede-entomologen, vooral om de bijgevoegde instructieve tekeningen. Zou dit spel alleen tot N. Holland beperkt zijn, of is het ook elders bekend? Wie hier iets over weet, zegge het. De Heer Bank schrijft dan uit Zaandam :

„Op het ogenblik (Sept. 1949) scheidt de jeugd van 3 tot 10 jaar vermaak in het volgende spel, waarvoor benodigd zijn : een dunne buigzame twijg, een kort eindje touw, een kruisspin, bloem- en boomblaadjes. De twijg wordt aan het einde omgebogen en met het eindje touw aan zichzelf vastgebonden. Zo ontstaat er dus een tak met een grote lus aan het einde, fig. 1.

Nu vangt men met deze twijg een spin in haar web. We krijgen dan fig. 2. Dan wordt de spin voorzichtig uit het midden van het web getikt, zó, dat de spin aan een draad blijft hangen. Nu begint de pret. De kunst is dan om zoveel mogelijk draad van de spin te winnen, door zo goed mogelijk de twijg in de rondte te draaien en zo lang mogelijk draad te haspelen. Nu worden er net zoveel spinnen gevangen als noodzakelijk is om het gehele gat goed dicht te spinnen. Wanneer het dan eindelijk zo ver is, komen de bloemen, blaadjes en dergelijke er aan te pas. Die worden dan in een bepaalde figuur gelegd. Bloemen en blaadjes hechten zich natuurlijk vast aan de spindraden en dan gaat het er om, wie de mooiste figuur gemaakt heeft. Het resultaat kan dan zo iets zijn als fig. 3 aangeeft.

Het leukst van het geval is natuurlijk de spinnerij. Er zijn vanzelfsprekend heel wat spinnen voor nodig, want er raken er wel een paar zoek, die op de grond vallen en maken dat ze weggkomen.

En zo brengt de jeugd van Zaandam de tijd door in September 1949."

Nog voor bovenstaand artikel verschenen was, bleek me, dat het Zaanse spinnenspel ook in Den Haag bekend is, althans op de school van het Haags Genootschap, waar de onderwijzeres van de tweede klasse haar leerlingen meenam naar het Bos en ze daar het spel leerde.

Amerongen, Rusthuis „Charlois", 18 Sept. 1949.

Kakkerlakkenbestrijding met moderne middelen

door

J. J. FRANSEN

Veel is er in de laatste jaren op het gebied van insectenbestrijding veranderd. De huismiddeltjes maakten plaats voor chemische preparaten. Zo ging het ook bij de bestrijding van kakkerlakken in bakkerijen, hotels, schepen en andere warme verblijfplaatsen, waar deze dieren zich thuis voelen. Voor de bestrijding daarvan was het uitstrooien van kiezelfluoornatrium of kiezelfluorbarium vermengd met bloem en suiker in de verhouding 1 : 1 : 1 bij uitstek geschikt. Vele handelspreparaten waren dan ook op deze basis samengesteld. Toen als gevolg van de oorlogstoestand suiker schaars werd, heb ik gedurende mijn detachering bij de Plantenziektenkundige Dienst in overleg met het Station voor Bakkerij en Maalderij te Wageningen, waar mij eveneens een behoorlijk verwarmd vertrek voor het opstellen van mijn proeven ter beschikking gesteld werd, nog eens nagegaan of dit bestanddeel in dit mengsel misschien zou kunnen worden gemist. Later zijn er een aantal nieuwere middelen aan dit onderzoek toegevoegd en ten slotte zijn ook enkele vraagstukken, die ten nauwste samenhangen met de verbetering en toepassing van de bestaande preparaten, in het onderzoek betrokken.

1. Proeven met kiezelfluorhoudende middelen.

In een zestal $3\frac{1}{2}$ flessen werd op de bodem een laag meel en zemelen gebracht. Daarop bracht ik in 2 flessen een schepje van een mengsel bestaande uit: 1 deel bloem, 1 deel suiker en 1 deel kiezelfluoornatrium; in 2 andere flessen deed ik dat met een mengsel van 1 deel kiezelfluorbarium en 1 deel bloem; in het derde paar flessen, dat als blanco proef moest dienen, kwam geen vergif. Vervolgens zijn deze flessen los gevuld met papierstroken, die de kakkerlakken een geschikte verblijfplaats bieden. Ten slotte werden per fles 7 volwassen exemplaren van de Amerikaanse kakkerlak *Periplaneta americana* L. gebracht en de fles met een stukje kaasdoek gesloten.

De dieren moesten dus bij deze proeven, evenals in de natuurlijke omstandigheden, het vergiftige lokaas zelf opsporen en indien de suiker het aantrekkelijker maakte zou dus de sterfte in de flessen met het suikerhoudende mengsel groter moeten zijn en zeker eerder moeten optreden dan in de flessen met het suikervrije mengsel. In een der blanco proeven was de 4e dag één dier gestorven. Verder nam de sterfte gedurende de proetweek daarin niet toe. In de proeven met het suikervrije lokaas waren na 2 dagen 2, na 4 dagen 4 en na een week 10 van de 14 kakkerlakken